

Hon blev änka – för 46 år sen

Publicerad: ons 06 jun 2012

Uppdaterad: ons 10 jun 2020

Ruth Engström, 109, är äldst i Sverige: Jag kan inte fatta hur tiden flyger

Foto: Robin Lorentz-Allard

KÖR PÅ MOT 110 "Ska du skjuta mig nu?" säger Ruth Engström, 109, och skrattar gott när Aftonbladets fotograf höjer kameran. Håret är uppsatt i en liten knut, men Ruth är inte riktigt nöjd. "Jag skulle önska att jag hade långt och lockigt hår", säger hon. Om tre månader fyller hon 110 år, men hur hon ska fira är inte bestämt. "Det får gå som det går", säger hon. Hon har knut i håret – och glimt i ögat.

I september fyller hon 110 år.

Ruth Engström är äldst i Sverige, men hälsan och humöret är det inget fel på – tvärtom.

– Jag känner mig bara ung, jag kan inte fatta hur tiden flyger, säger hon.

Foto: Robin Lorentz-Allard

"Alla hjälper mig" Yngste sonen Per, 72, besöker ofta sin mamma på Rio Äldreboende i Stockholm. I sin rullstol på Rio äldreboende på Gärdet i Stockholm sitter Rut, snofsigt klädd i klänning, stickad sjal, svarta klackskor och en pyttepytteliten knut i nacken.

Hon har sett fram emot att Aftonbladet ska komma.

– Jag mår bara bra, säger hon.

– Så bra jag kan. Och jag är gammal – hur gammal kommer jag inte ihåg, säger Ruth och skrattar gott.

Det gör hon ofta.

Vi med.

Just den här dagen är Ruth i toppform, hon skämtar och pratar och skrattar – och timmen vi får tillsammans är som att få en injektion av livsglädje och visdom.

Att snart fylla 110 år och trivas med livet känns som en ynnest, få förunnad.

– Jag är nöjd, det kan jag inte annat än vara, alla hjälps åt för att hjälpa mig, även lille Per, säger Ruth – och syftar på sin yngste son, Per Engström, 72.

Hittar glädjen

Nöjd har hon varit hela livet – och kanske är det just det, förmågan att vara nöjd, att finna glädje här och nu, i det lilla, i vardagen, som är en av nycklarna till varför hon sitter här i dag, 109 år gammal, piggt och glad.

– Jag har aldrig försökt göra mig intressant. En vanlig svensk, det är vad jag är, säger Ruth.

Hon är född i Nybro i Småland, där pappa var bagare och hade ett bageri.

Redan i folkskolan – "jag var nog en medelmått, men jag minns aldrig att jag fick någon anmärkning" – träffade hon Folke, som skulle bli hennes make.

Såldes hattar i butik

Egentligen skulle han ta över sin fars glasbruk, men glasbruket gick i konkurs och det blev Ivar Krügers tändsticksfabrik i stället.

Ruth, som då var modist, hade en liten butik, där hon sålde hattar och accessoarer.

Hon tog körkort tidigt – och minns sin första bil, en Peckard.

– Den var liten och svart och kilade in vart den ville. Den var jag mycket belåten med, säger Rut.

Som specialist på Krügers tändsticksmaskiner fick Folke jobb på fabriken i Indien – och Rut följde med.

Det var i början av 1920-talet.

I över 30 år blev makarna kvar i Indien. I Bombay föddes sonen Stig, som är död i dag, och i Calcutta föddes Per.

Ruth trivdes i Indien.

Hon pratar gärna om livet där, om den fina lilla villan med den grönskande trädgården.

Tjänstefolk hade de också, såväl trädgårdsmästare som nanny och kock.

– Jag hade det mänskligt sett majestätiskt, säger Ruth.

Bodde hemma längre

I början av 1950-talet flyttade de hem till Sverige igen.

1966, för ett halvt liv sedan, dog Folke i lungcancer.

Ända tills hon var 100 år bodde Ruth kvar hemma och tonsade håret själv. Här, på äldreboendet, får hon mer omvårdnad.

Fyller 110 om tre månader

Hon hör lite dåligt, men äter inga mediciner och till för bara några månader sedan läste hon tidningen varje dag.

Om tre månader fyller hon 110 år, men på frågan om hur hon ska fira, svarar Ruth:

– Det grubblar jag inte på. Det får gå som det går.